

Jungfru Marie Bebådelsedag.

Predikan i Osby kyrka, 13 mars 2005

3:e årg. evangelium, Lukas 1:26-38

27I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. 28Ängeln kom in till henne och sade: "Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig." 29Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. 30Då sade ängeln till henne: "Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. 31Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. 32Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, 33och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut." 34Maria sade till ängeln: "Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man." 35Men ängeln svarade henne: "Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. 36Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. 37Ty ingenting är omöjligt för Gud." 38Maria sade: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Och ängeln lämnade henne.

Jungfru Marie bebådelsedag firar vi idag. Den egentlige dagen för Bebådelsen är ju den 25:e mars, 9 månader innan den 25 december, Jesu födelsedag. I år så har vi den unika situationen att den 25:e mars är långfredagen. Jesu tillblivelse och Jesu död sammanfaller, cirkeln sluts. Den dagen blir i sig en sammanfattning av Jesu uppdrag på jorden.

Men idag är det inte Jesu uppdrag som vi ska tala om utan Marias uppdrag. Bebådelsen är ju temat och bebådelse betyder kungörande eller avslöjande. Ängeln Gabriel avslöjade för den unga judiska kvinnan, förmodligen var hon inte äldre än 13-14 år, Guds mäktiga planer. De planer som legat latent sedan tidernas begynnelse, de blir nu bebådade, avslöjade.

Maria får nu veta hur Gud ska besöka sitt folk. Det sker inte genom ombud, Gud skickar inga profeter. Det har han gjort tidigare, men inte nu. Det sker inte per korrespondens, Gud dikterar inte sitt budskap för en skrivare. Det har han gjort tidigare, men inte nu. Det sker inte genom spektakulära händelser, med blix och dunder. Det har han gjort tidigare, men inte nu.

Nej, nu är tiden inne för att Gud själv ska bli en av oss. Han kliver ner på vår nivå, blir en människa som vi. Och han nöjer sig inte med mindre än att gå igenom hela människolivets utveckling, från fosterstadiet och framåt.

Maria blir bokstavligt talat, porten för Gud in i världen. För det är ju så, ska Gud bli människa, alltså en riktig människa, och inte bara en varelse med en skenkropp, så behöver han en människas hjälp. Han klarar det inte själv! Han är beroende av en kvinna för att kunna bli född till världen.

Det var nödvändigt för att han skulle bli människa rent genetiskt. Han fick del av Marias DNA, som knyter honom samman med den kropp som utgör mänskligheten.

Han valde en människas frivilliga medverkan. Tänk om Maria hade sagt nej! Gud hade inte tvingat henne. Men Maria var särskilt förberedd för detta uppdrag, vilket gjorde henne mer mottaglig för Gud än vi andra och det är tre saker i hennes personlighet som jag vill lyfta fram: hennes tro, lydnad och hennes mod.

Ända från sin födsel var Maria helt öppen och mottaglig för Gud, och i grunden är det detta som är tro: att vara öppen för Gud. I tro och tillit kunde hon därför säga ja till Guds uppdrag.

Ändå blev hon först förskräckt när ängeln kom till henne. Vi läser ofta om detta att mötet med Gud gör människor överväldigade. Men också att ängels första ord är ett: "Var inte rädd."

Så också för Maria. När hon förstått vem det var som stod där så lyssnade hon till vad ängeln hade att säga. Hon lyssnade i tro med ett öppet hjärta.

Det betyder inte att det är en tro utan frågor. När ängeln säger det ofattbara att hon ska föda den Högstes Son, Guds Son, så vore det märkligt om hon inte hade frågor. En tro som aldrig ställer frågor blir en mycket yttlig och bräcklig tro.

Men lika viktigt för tron är vilka frågor som ställs, om det är frågor som blockerar eller som leder framåt. Maria tvivlade inte på att det skulle ske som ängeln sa. Hennes fråga gällde hur detta skulle ske.

Lägg också märke till att hon inte frågade "Hur ska jag klara detta?" utan "Hur skall det ske?". Den som tror att tron är något som man själv ska klara av fastnar på vägen. Tron är inget man själv presterar eller åstadkommer utan något som man låter ske. Genom att med öppet hjärta lyssna till Gud.

Men för att låta något ske så måste vi säga vårt "må det ske..." och då kommer vi in på Marias lydnad. "Må det ske som du har sagt." På det sättet hör tro och lydnad samman. Vad hade hänt om Maria hade vägrat samarbeta med Gud? Om hon inte hade velat gå in under Herrens uppdrag? Hon var ju inte tvungen till det, hon hade kunnat säga nej.

Men hade hon gjort det så hade även hennes tro förtvinat. Då hade hon aldrig kunnat erfara det som ängeln talade om. Tro är ju att låta Guds verk ske, men vill vi inte detta så är det inte mycket som Gud kan göra.

Marias lydnad är en förebild för oss alla. Hon ställer sig till Guds förfogande med hela sin själ och hela sin kropp. Hon är som leret i krukmakarens hand och låter sig formas av honom. Hon är fullkomligt disponibel för Gud.

Och då kommer vi till Marias mod. Det som Gud genom ängeln begärde av henne var inte lite. Hon kunde omöjligt förstå allt vad som väntade henne. När hon sa Ja till ängeln så var det för henne ett steg ut i det okända. Att som ogift bli med barn var bara det en svår händelse. Hon måste tänkt att Josef skulle vägra gifta sig med henne. Folk skulle knappast tro henne om hon försökte förklara barnets tillblivelse. Och varken hon eller barnet skulle få någon framtid.

Allt detta måste ha föresvävat Maria, men hon vågade ta steget. Hon vågade lyda Gud, hon vågade tro på honom. Det var hennes tro och lydnad mot honom som gjorde henne så orädd. Gudsfruktan driver ut all annan fruktan. Den som totalt överlätit sitt liv i Guds händer behöver aldrig mer vara rädd. Maria litade på att Gud inte skulle svika eller överge henne. Hon förstod säkert att hennes uppdrag skulle medföra många svårigheter men det avskräckte henne inte när hon visste att Gud var med henne.

Marias uppdrag var att bära Guds Son till världen. Hon var ensam om detta speciella uppdrag, men vi andra har också fått olika uppdrag från Gud. Det är uppdrag som kan variera mellan oss. Många av oss är kallade att vara föräldrar, även om det inte är Guds Son som vi fostrar. Andra av oss har fått andra uppdrag, att hjälpa andra människor som kommer i vår väg.

Det är uppdrag som vi inte klarar själva, och det är inte meningen att vi ska klara dem själv heller. Gud vill bistå oss med sin hjälp, och om vi i tro tar emot Guds hjälp och i lydnad utför det som han vill av oss så får vi också mod att göra detta.

Men Gud tvingar oss inte. Innan han går vidare så vill han ha vårt medgivande. Han vill höra oss säga: "Må det ske som du har sagt."

Du är välkommen med frågor och respons till min predikan på tobias.backstrom@svenskakyrkan.se På min hemsida kan du läsa andra predikningar av mig: hem.passagen.se/tobiasbackstrom

Tobias Bäckström, präst i Osby.